

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יו"ד טי"ת כסלו

סיפור פרשת חג הגאולה
גאולת כ"ק אדמו"ר הזקן

הרב רבי שניאור זלמן מליאדי

(בעל השו"ע והתניא)

זצוקללה"ה נבג"ם זי"ע

יוצא לאור לקראת

חג הגאולה י"ט-כ' כסלו

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש לבריאה
שנת הקהל

שנת הקי"ד להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

פתח דבר

ב"ה

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו
שלום וברכה

לקראת חג הגאולה י"ט כסלו "ראש השנה לתורת החסידות", ובמיוחד בעמדנו בשנת "הקהל", שענינה חיוק נצחי "תמיד כל הימים" ב"ראו את ה'" שזה נפעל ע"י לימוד תורת החסידות מתוך התקשרות לנשיא דורנו, הננו מוציאים לאור את מגילת י"ט כסלו במתכונת שהוציא לאור כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בשנת תשי"ב (מלבד ההוספות), יחד עם צילומי ההגהות בכתי"ק.

במהדרה זו עברה המגילה הגהה מדוקדקת ע"פ צילומי ההגהות, והוכנסו תיקונים רבים שמשום מה הושמטו במהדורת תשי"ב.

יש לציין שמאז שנת תשי"ב לא חזרה ונדפסה המגילה במתכונתה המליאה, והורגש בחסרונה על מנת לקיים את ההוראה שהובאה בתחילת המגילה: "בעת ההתוועדות, יקראו חוברת זו ויבואו לשמוע אותה. ובתור בעל הקריאה יבחרו אדם חשוב בשפת חלקות, ואשר טרם יקראה ברבים יעבור עלי" בינו לבין עצמו, כדי שיוכל אח"כ לקרותה בשפה ברורה ובלשון צחה".

תודתנו נתונה למערכת "ועד חיילי בית דוד - 770 בית משיח" על הכנתה ועריכתה של חוברת זו לדפוס. כמו"כ תודתנו להרב שלום בער שוחט שי'.

ויהי רצון - והוא העיקר - שמאחר וכבר הופצו המעיינות חוצה ולא נותר אלא לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש, נזכה כבר ל"אתי מר" - התגלותו המליאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, "קהל גדול ישו בו הנה" בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

התאחדות החסידים
לקבלת פני משיח

את"ה המרכזי
770 בית משיח

על המגילה

"ביום י"ט כסלו שנה זו ימלאו מאתיים שנה ושבעה עשר שנה אשר חסידי חב"ד בכל מרחבי תבל חוגגים את חג הגאולה של אדמו"ר הזקן" - כך יש לקרוא בשנה זו, תשע"ו, בנוסח המגילה ל"חג החגים", זו שמחברה - בתחילת חודש כסלו לפני שבועים ושבע שנים - בחר "בהעלם שמו מאיזה טעמים", עד שזהותו נתגלתה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, לפני 51 שנה.

י"ט כסלו הבע"ל, בעת ההתוועדות, יקראו חוברת זו ויבואו לשמוע אותה. ובתור בעל הקריאה יבחרו אדם חשוב בשפת חלקות, ואשר טרם יקראה ברבים יעבור עלי' בינו לבין עצמו, כדי שיוכל אח"כ לקרותה בשפה ברורה ובלשון צחה".

והסברה בצידה: "ידוע ומפורסם מנהג חסידי חב"ד, אשר בכל התוועדות י"ט כסלו, כשמתאספים יחד לחוג את חג החגים... מספרים אודות מהלך המאורע של המאסר והגאולה.

בעת האחרונה הנה, מסבות לסבות שונות, נפסק מנהג טוב זה בהרבה מקומות. וכדי לחדש ולחזק אותו מדפיסים אנו בחוברת הנוכחית פרשת י"ט כסלו באופן קיצורי. והיא ליקוט משיחותיו וסיפוריו של כ"ק אדמו"ר רבי יוסף יצחק וצוקללה"ה נבג"מ זי"ע מליובאוויטש ובשעתו הוגה על ידו".

"חסידי האבין גיוואלט שרייבין [=רצו לכתוב] א מגילת י"ט כסלו ולקובעה כחוק ודין מגילת אסתר, וכבר היו נבחרים מעדת החסידים אשר בינם לבין עצמם הכינו נוסחאות המגילה והתדברו ביניהם זמן אימתי להתאסף יחדיו בליאזנא, לשאול דעת קדש הקדשים, והיו עתידים לבוא בין פסח לעצרת, וכללות הדבר הי' אצלם בסוד, ובבואם לליאזנא ויציעו לכ"ק רבינו הגדול משאלות החסידים בכתיבת מגילת י"ט כסלו, ולא הרשה כ"ק רבינו הגדול, ויענה להם: זה היום יוקבע למועד תמידי בישראל..." (לקוטי דבורים ח"א ע' 38).

מאה שלושים ושמונה שנה לאחר מכן, הודפסה ע"י הוצאת קה"ת "מגילת י"ט כסלו", שבהקדמתה ההוראה:

"כדי לפרסם נס הגאולה נכון להודיע מקודם ברבים, אשר ביום חג הגאולה

תשי"ב), מוצאים תיאורים נלבבים על קריאתה:

"קיצור סיפור מעשה "המאסר והחופש" בשפה המדוברת, אשר קבלנו בשנה זו לכבוד החג, עם מכתב ברכה מכ"ק אדמו"ר שליט"א, הם הפיחו רוח חיים חדשה בלב כל אחד ואחד. המגילה הקטנה הזאת אם כי מעטה וועירא היא בכמותה, אבל מה גדול ורב כחה באיכותה. . . בליל י"ט כסלו. . . וידידנו הר"ש יחי' עומד וקורא בשפה ברורה את המגילה החדשה" (דיווח על אירועי י"ט כסלו תרצ"ז בריגא, 'התמים' ע' קד [528]).

תיאור נרחב יותר מופיע במכתבו של החסיד ר' אליהו חיים אלטהויז (שממנו נערך התיאור הנ"ל):

"המגילה הקטנה הזאת. . . בקוראי אותה קודם החג ביום שנתקבלה הנה רוח של ביקורת עברה וחלפה בקרבי נגד רצוני, ולכאורה חשבתי מה חידוש יש בה? ומה שלחו לנו? הלא תינוק בן חמש שנים שנתגדל ונתחנך על ברכי החסידים יודע בע"פ יותר ממה שכתוב כאן. אפס מה מאד מתחרט הייתי על המחשבה הזאת בהתאסף כל הבאים לחוג אתנו בערך עשרה מנינים כ"י, והאחד אשר נבחר לקרותה, עמד וקרא בקול רם במתינות ונעימות, וכולנו יושבים באוון קשבת ושומעים כל מילה ומילה היוצאת מפיו של הקורא, וממש מרגישים רוח חדשה, כאילו מעולם

המנהג אכן חודש וחוק, ועל קיומו ניתן לקרוא בפרסומי "בטאון חב"ד" המדווחים על התוועדויות י"ט כסלו ברחבי ארץ הקודש:

"בחיפה. . . התוועד הרה"ח ר' מיכל דברוסקין עם המתפללים וקרא בפניהם את מגילת י"ט כסלו" (חוברת רביעית, תשי"ד, ע' 35); "בבת-ים. . . התאספו כשבעים איש ליד שולחנות ערוכים. אחד התלמידים קרא את מגילת י"ט כסלו. . . בבית הכנסת המקומי אשר בימחנה ישראל' בקרו הת' שמחה זילברשטרום ודוד לסלבוים יחיו. התאספו כשלשה מנינים וקראו בפניהם מגילת י"ט כסלו" (חוברת שמינית, תשט"ו, ע' כ-א); "בשיכון ה' בבני-ברק. . . ידידנו הרב ליב ש"י זלמנוב הקריא את מגילת י"ט כסלו" (חוברת עשירית, תשט"ז, ע' ל-ה); "בביהכ"נ הגדול שבבת-ים התקיימה מסיבה חגיגית ליד שולחנות ערוכים ובהשתתפות קהל רב. הר"ר רפאל ש"י הכהן מסר מהתדרשמויותיו מהתוועדויות דחודש תשרי אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א וקרא את מגילת י"ט כסלו. . . התוועדויות מיוחדות לבני הישיבות במרחבי העיר [ירושלים] התקיימו במוצש"ק בביהכנ"ס אגודת אחים. . . ארגן המסיבות הרב שמואל ש"י שניאורסאהן שהקריא את מגילת י"ט כסלו" (חוברת יג, תשי"ז, ע' סא-ד).

כבר בפרסום המגילה בפעם הראשונה (ההוראה הנ"ל ניתנה רק במהדורת

זהותו של המחבר מפורשת באגרות נוספות: "בודאי ידוע לו פרשת יום הבהיר י"ט כסלו הממשמש ובא ונשלחה בפ"ע חוברת (כתובה בשעתו ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע אף כי בעולם שמו מאיזה טעמים), ובטח יענין תוכן החוברת גם המושפעים שלו" (ט' כסלו תשי"ח); "הקדמה זו כתובה ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, אלא שמפני טעם לא רצה לחתום עלי"י" (י"ט טבת תשט"ו); "בידעי התענינותו בתורת החסידות בכלל ובתורת חסידות חב"ד בפרט, הנני מסגיר פה חוברת י"ט כסלו שהו"ל זה מכבר, חוברת שנכתבה בשעתה בשפה המדוברת, מאמע-לשון, ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר ונעתקה אח"כ ללה"ק" (ג' טבת ה'תשט"ו).

ונחתום בחותמה של המגילה: "הזכות הגדול והבלי גבולי של רבינו הגדול והקדוש, בעל השמחה, וזכות שאר הרביים והצדיקים יגן עלינו ועל כל ישראל, אשר השי"ת ירחם עלינו בתוך כל ישראל וישלח לנו גואל צדקנו ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה במהרה בימינו, אמן". - כן תהי לנו, בהתגלותו המלאה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעין כל, "וקראו לפניו":

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לא ידענו ולא שמענו המעשה הנורא והנפלא הזה. אז אמרתי ביני לבין עצמי, וגם לאחרים אשר אתי, בוא וראה עמה חביבה מצוה בשעתה! ועד כמה גדולים וקדושים דברי הז"ל "במופלאות ממך אל תדרוש", "אין לך עסק בנסתרות..."

הפצתי לידע איך היתה פעולה של המגילה הזאת במנינים אחרים, ונודעתי כי עוד בתוספות ויתר שאת הוסיפה חיות - לעבעדיקייט - והחליפה כח של כל אחד ואחד מהשומעים אותה. לא לחינם יאמרו גדולי החסידים הראשונים, אשר ישנם דברים שהבריות מדמין שהם דברים שאין להם ערך, והרים גדולים תלויים בהם".

...

את המגילה שנדפסה בשנת תרצ"ז, מסר הרבי הרי"צ לתרגום ללשון הקודש - אשר נדפס בחוברת 'התמים' באותה שנה. ובחוברת האחרונה שנדפסה בשנת תשי"ב, עם הוספות.

באגרת הנושאת את התאריך י"ד כסלו, תשט"ו, מעניק לראשונה כ"ק אדמו"ר שליט"א פירוט על עניינה של המגילה:

"בקשר עם חג הגאולה הבע"ל - מוסג"פ החוברת שנכתבה בשעתו ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, אף שמתעמים לא פרסם שמו עלי"י".

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

יו"ד טי"ת כסלו

סיפור פרשת חג הגאולה

גאולת כ"ק אדמו"ר הזקן

הרב רבי שניאור זלמן מליאדי

(בעל השו"ע והתניא)

זצוקלה"ה נבג"ם זי"ע

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

770 איסטערן פארקווי ברוקלין נ. י.

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושתים עשרה לבריאה

ב"ה

ליום חג הגאולה י"ט כסלו הבע"ל, אנו מעתיקים
 ללה"ק, מגילת י"ט כסלו עם איזה הוספות ושינוים.
 החוברת - באידית - נדפסה בפעם
 הראשונה בשנת חצר"ת באטבוצק, פוילין, ובפעם
 שניי בשנת תש"ב בברוקלין, נ.י. בארצה"ב.

המערכת

ידוע ומפורסם מנהג חסידי חב"ד, אשר בכל התועדות י"ט כסלו, כשמתאספים
 יחד לחוג את חג החגים יום גאולת רבינו הגדול, מנהיג ישראל ומחולל שיטת חב"ד,
 הנודע בשם: אדמו"ר הזקן, הרב מליאדי בעל השו"ע והתניא, מספרים אדות מהלך
 המאורע של המאסר והגאולה¹.

בעת האחרונה הנה, מסכות לסכות שונות, נפסק מנהג טוב זה בהרבה מקומות.
 וכדי לחדש ולחזק אותו מדפיסים אנו בחוברת הנוכחית פרשת י"ט כסלו באופן
 קיצורי. והיא ליקוט משיחותיו וסיפוריו של כ"ק אדמו"ר רבי יוסף יצחק זצוקללה"ה
 נבג"מ זי"ע מליובאוויטש ובשעתו הוגה על ידו.

כדי לפרסם נס הגאולה נכון להודיע מקודם ברבים, אשר ביום חג הגאולה י"ט
 כסלו הבע"ל, בעת ההתועדות, יקראו חוברת זו ויבואו לשמוע אותה. ובתור בעל
 הקריאה יבחרו אדם חשוב בשפת חלקות, ואשר טרם יקראה ברבים יעבור עליי בינו
 לבין עצמו, כדי שיוכל אח"כ לקרותה בשפה ברורה ובלשון צחה.

מפרסמים אנו ג"כ בזה מכתב כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע
 מליובאוויטש שנשלח בשעתו - בשנת תרצ"ז- לכללות אנ"ש חסידי חב"ד לחג
 הגאולה י"ט כסלו.

מערכת "אוצר החסידים".

1. ראה בזה שיחת י"ט כסלו תרצ"ג (לקוט ב).

ב"ה בראשון לחדש הגאולה.

כסלו תרצ"ז. אטוואצק.

אל ידידינו אנ"ש די בכל אתר ואתר

ד' עליהם יחיו.

שלום וברכה!

לקראת חג גאולתינו ופדות נפשינו² הבא עלינו ועל כל ישראל אחינו יחיו לטובה ולברכה, הנני משתתף אתם עמם בהתועדותם הטובה, אשר מי שהוא יחזור בעל פה או ילמוד בפנים איזה מאמר, ויקראו איזה שיחה. והנני מברכם, אותם ביתם וזרעם וזרע זרעם יחיו, מנפש ועד בשר.

אתענג לשמוע³ בפרטיות מהתועדותם הטובה, והעולה על כולנה מהחלטות הטובות בקביעות עתים לתורה הנגלית ודא"ח ברבים, ולחזק דרכי החסידים באהבת רעים⁴.

דידם החפץ טובם והצלחתם בגשמיות וברוחניות. המברכם

יוסף יצחק

2. ראה מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר וצוקללה"ה נבג"מ ז"ע הנדפס בסוף קונטרס יט כסלו ה'תש"י (קונטרס עג).

3. ז"ל כ"ק מו"ח אדמו"ר בדבר ענין ההודעה אודות התועדות ד"ט כסלו וכיו"ב (במכתבו דכ"ג סבת תש"א): ...הדיבור ובפרוט הכתיבה בענינים אלו יקר וחביב למעלה בכלל ואצל הוד כ"ק אדמו"ר וכל אבותינו רותינו הק' זע"א הבאים אחריו בפרט, ולעשות נח"ר לנשמותיהם הק' הנה לבד היוקר והמעלה שבזה הנה זה נוגע בפש וגוף ממש, והשי"ת יזכנו בתוך כלל אחב"י ואנ"ש ש"י בכל טוב בגשם וברוח.

4. ז"ל רבנו הזקן אודות יט כסלו: **נוסחא א:** "זה היום יוקבע למועד תמידי בישראל, אשר בו יתגדל ויתקדש שמי' רבא ויתעוררו אלפי לבבות בישראל בתשובה ועבודה שבלב כי המעשה חקוקה בלב ישראל דלעילא וכתובה בלב ישראל דלתתא". **נוסחא ב:** "זה היום יוקבע למועד תמידי בישראל אשר בו יתגדל ויתקדש שמי' רבא ויתעוררו אלפי לבבות בישראל בתשובה ועבודה שבלב, כי המעשה כשתהי' חקוקה בלב ישראל סבא* תהי' כתובה בלב ישראל דלתתא". * כ"ק רבינו הגדול הי' קורא לבעלי מוחין ובעלי דעה בשם סבא, כמאמר סבא דעת'י סתים ומיושב.

כ"ה

ליום חג הגאולה י"ט כסלו הבע"ל, אנו מעתיקים לך, מגילת י"ט כסלו הראשונה שנכתבה שלישיה (בדפוס בעמק הראשונה בשנת ה'תר"ח באטבוק, פוילין, ובפנס שני' בשנת תש"ב בברוקלין, נ"י. בארצות הברית).

פר איה הוספית
שילוח
התורה-האישית-בשנה

המקור

ידוע ומפורסם למה אמר הסידי הב"ד, אשר בכל התוערות י"ט כסלו, כשמתאספים יחד לחוב אה הג' הגויס שבגאולה רבינו הגדול, מנהיג ישראל ומחולל שיטת הב"ד, הנודע בשם אדמו"ר חזקן, ש הרב מליאדי בעל השו"ע והתניא, מספרים אדות מהלך המאורע של המסור והגאולה

בעת האתרוף הנה מטבות לטבות שונות, למנהג טוב זה נכנס בהרבה מקומות. וכדי לחדש ולחזק אותו ~~המנהג~~ אנו בחוברת הנוכחית פרטת י"ט כסלו באופן קיצורי. והיא מליובאוויטש וסיפוריו של ב"ק אדמו"ר רבי יוסף יצחק זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע פליובאוויטש (היהודים) 19.

כדי לפרסם גם הגאולה נכון ~~המנהג~~ למודיע מקומם ברבים, אשר ביום חג הגאולה י"ט כסלו הבע"ל, בעת ההתוערות, יקראו חוברת זו ויבואו לשמוע אותה. ובחור בעל הקריאה יבחרו אדם חשוב בשפת חלקות, ואשר טרם יקראת ברבים יעבור עלי' בינו לבין עצמו, כדי שיוכל אח"כ לקרואה בשפת ברורה ובלשון צחה.

מפרסמים אנו ג"כ בזה מכתב כ"ק אדמו"ר (מהור"י) זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע מליובאוויטש שנשלח בשעתו - בשנת תרצ"ז - לכללות אנ"ש הסידי הב"ד לחג הגאולה י"ט כסלו.

~~המנהג~~
אשר ה"אוצר החסידים"

כ"ה בראשון לחדש הגאולה.
כסלו תרצ"ז. אטוואק.

אל ידידינו אנ"ש די בכל אתר
ואתר די עליהם יחיו.

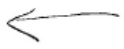
שלום וברכה

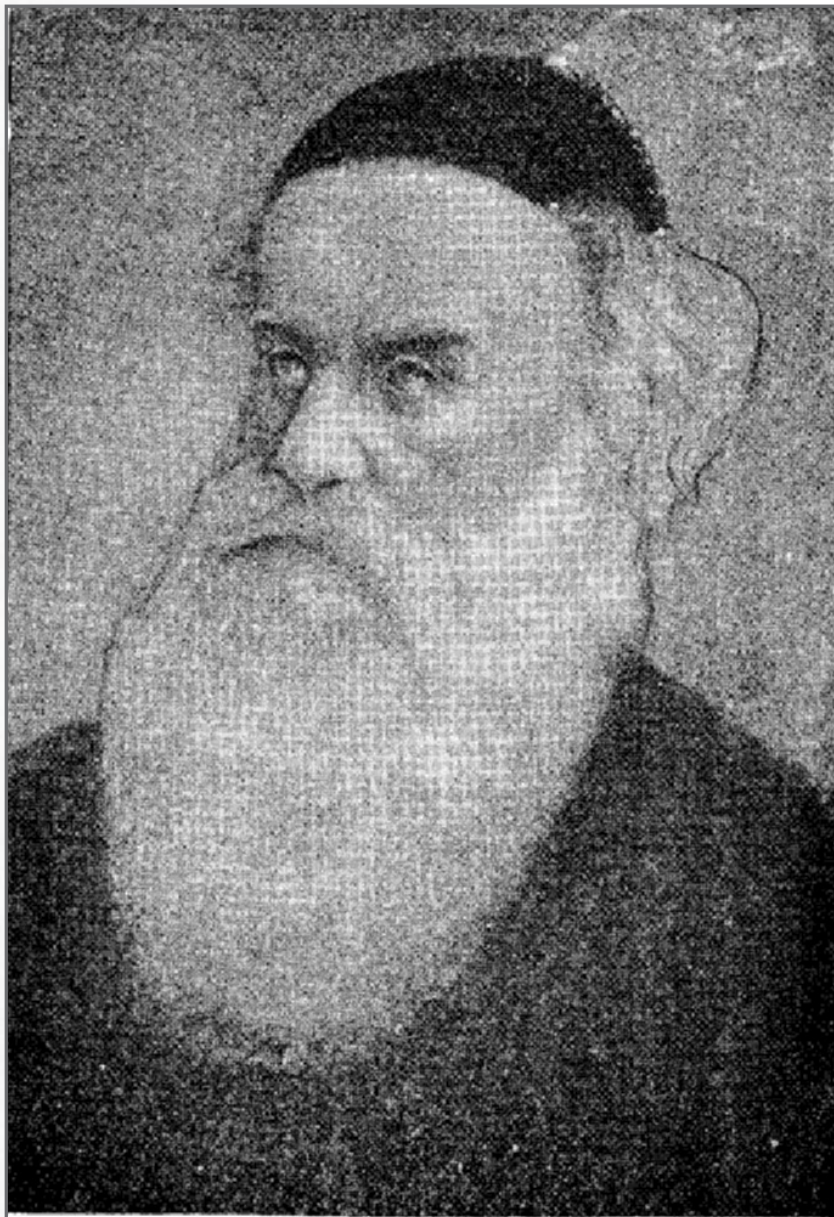
לקראת חג גאולתינו ופרדת נפשינו הבא עלינו ועל כל ישראל אחינו יחיו לטובה ולברכה, הנני משתתף אתם עמם בהתוערות הטובה, אשר מי הוא יחזור בעל פה או ילמוד בפנים איזה מסור, ויקראו איזה שלחה, והנני מברכם, אותם ביחם וזרעם וזרע זרעם יחיו, מנפש ועד בשר.

אתענג לשמור³ בפרטיות מהתוערות הטובה, והעולה על כולנה מהתחלשות הטובות בקביעות עתים לתורה הנגלית ודא"ח ברבים, ולחזק דרכי החסיים באהבת ועיט.

ידידס החפץ טובם והצלחתם
בגשמיות וברוחניות, המברכם
יוסף יצחק

האומר
(הקצת מרובי עמנו בקול)

תמונת כ"ק אדמו"ר הזקן ני"ע בעל התניא והשו"ע

"תמונת רבנו הזקן (להעתיק מחוברת עסקנות הצבורית)"
[הוספה בגוכתי"ק אד"ש מה"מ - ראה צילום לעיל עמ' 10]

חג הגאולה יו"ד טי"ת כסלו.

י"ט כסלו הוא יום חג הגאולה של אדמו"ר הראשון מחסידי חב"ד. ביום הזה - בשנת ה'תקנ"ט - נגאל ממאסרו הקשה בעיר בירת רוסיה, היא פטרבורג, שנאסר בשביל יסדו והפצתו את תורת החסידות.

היום הזה - י"ט בכסלו - הוא יום משתה ושמחה לחלק גדול מישראל בכל מרחבי תבל. יום טוב הוא לחסידי חב"ד בכל העולם⁵.

י"ט בכסלו הוא ג"כ יום ההילולא⁶ של אדמו"ר, הרבי הגדול של תורת החסידות הכללית, הרב ר' דובער ממעזריטש - הנודע בשם, המגיד ממעזריטש - (תלמידו המובהק של מורנו הבעל שם טוב נ"ע) שנסתלק ביום י"ט כסלו שנת תקל"ג.

* * *

כ"ק אדוננו מורנו ורבנו הגאון הצדיק ר' שניאור זלמן, מיסד ומחולל שיטת חסידות חב"ד נודע ומפורסם בתוככי בני ישראל בכמה שמות: בעל השולחן ערוך, בעל התניא, הרב מליאדי, המגיד מליאזנע, ובין חסידי חב"ד בשם: אדמו"ר הזקן.

אדמו"ר הזקן נולד ביום ח"י אלול בשנת תק"ה בסביבות עיר ליאנוני, ציירה קטנה ברוסיה הלבנה, הסמוכה לעיר וויטבסק שהשתייכה אז למדינת פולין.

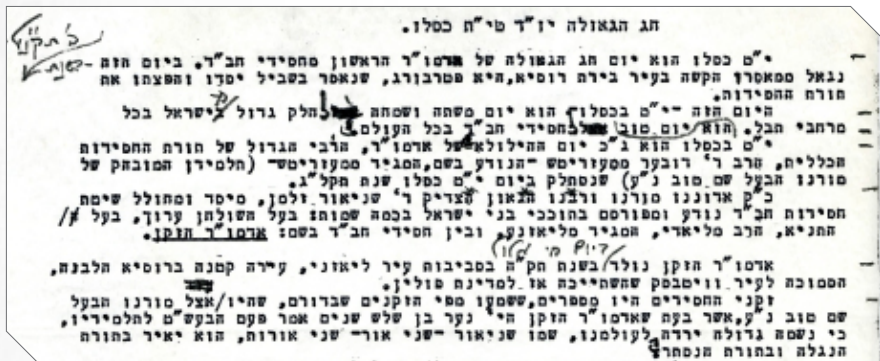
זקני החסידים היו מספרים, ששמעו מפי הזקנים שבדורם, שהיו אצל מורנו הבעל שם טוב נ"ע, אשר בעת שאדמו"ר הזקן הי' נער בן שלש שנים אמר פעם הבעש"ט לתלמידיו, כי נשמה גדולה ירדה לעולמנו, שמו שניאור - שני אור - שני אורות, הוא יאיר בתורת הנגלה ובתורת הנסתר⁷.

עד היותו לבן עשר - אחד עשרה שנה למד אצל לומדים גדולים מפורסמים ובאחרונה אצל הגאון ר' ישכר דוב מקאבילניק, הנודע בשם "המגיד מליובאוויטש". בהיותו בן י"ב שנה הודיע הגאון ר' ישכר דוב לאבי אדמו"ר הזקן - ר' ברוך - אשר

5. נפלא הדבר, אשר בספר שו"ת מן השמים - לחד מן קמאי, נפטר בסוף אלף ההמישי - סי' ה' כותב אשר "שאלתי ליל ג' יט כסלו . . . והשיבן . . . "והיום יום בשורה" - אף שאין לזה כל קישור להשו"ת שם. גם - בשאר השו"ת מלבד אחת (סי' סח. אבל בה נזכר התאריך כרגיל, יום בחודש (ולא בשבוע) והשנה) אינו מזכיר יום השאלה.

6. ראה בהוספה ב' שבסוף החוברת [בהוצאה זו נשמט. המו"ל].

7. ראה ג"כ שיחת ח"י אלול תשי"ה (ליקוט כה).

בנו העילוי אינו זקוק עוד למלמדים, ואשר הוא - ר' ישכר דוב - אינו יכול עוד ללמוד עמו.

כשהגיע לעונת הבר מצוה הכתירו אותו בשם: החכם המופלא תנא ופליג, וגדולי הגאונים שבסביבת מחנו שיבחו אותו למאד. ושנים רבות לומד הוא בשקידה עצומה למאוד. בהיותו בן ח"י שנה גמיר לכולא תלמודא עם כל נושאי כליהם ספרי הראשונים והאחרונים לא הניח דבר גדול וכו'. ובשנת תקל"ז חזר על כל התלמוד עם כל הראשונים והאחרונים בפעם הששה עשר בעמידה^ה כל זה נוסף על התמדתו הנפלאה בלימוד נסתר דאורייתא, עריכת השולחן ערוך שלו, עסקנותו הציבורית, נסיעותיו המרובות וכו' וכו'.

* * *

בעת ההיא נתפשט בעולם שמע הרב המגיד ממעזריטש, עירה קטנה בפלך וואהלין. אדמו"ר הזקן, בהיותו כבר גדול בתורה חשקה נפשו לחקור אחרי דרכי עבודת הוי' ואחרי לקחו רשות מזוגתו הרבנית כתת את רגליו ללכת - רגלי - מוויטבסק למעזריטש, מרחק רב למאד.

בבואו למעזריטש ובהסתכלו בהנהגותיו של המגיד ממעזריטש, אופן לימודו עם תלמידיו והדריכו אותם בעבודת הבורא - על פי תורת החסידות, שקיבל מפי מורו הבעש"ט נ"ע - נתפעל במאד מהגאונות שלו, הן בתורה הנגלית והן בתורת הנסתר, והחליט להשאר שם ליקח לקח מפיו.

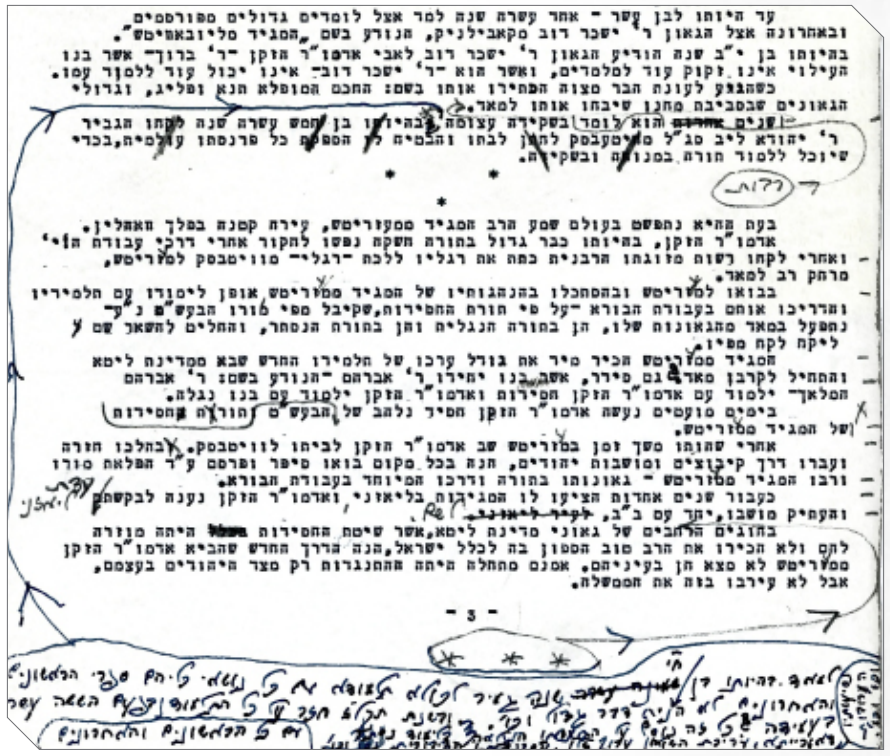
8. הקדמת בניו לשו"ע שלו.

המגיד ממזעריטש הכיר מיד את גודל ערכו של תלמידו החדש שבא ממדינת ליטא והתחיל לקרבו מאד. גם סידר, אשר בנו יחידו ר' אברהם - הנודע בשם: ר' אברהם המלאך - ילמוד עם אדמו"ר הזקן חסידות ואדמו"ר הזקן ילמוד עם בנו נגלה.

בימים מועטים נעשה אדמו"ר הזקן חסיד נלהב של תורת חסידות הבעש"ט ושל המגיד ממזעריטש.

אחרי שהותו משך זמן במזעריטש שב אדמו"ר הזקן לביתו לווויטבסק. בהלכו חזרה ועברו דרך קיבוצים ומושבות יהודים, הנה בכל מקום בואו סיפר ופרסם ע"ד הפלאת מורו ורבו המגיד ממזריטש - גאונותו בתורה ודרכו המיוחד בעבודת הבורא.

כעבור שנים אחדות הציעו לו המגידות בליאזני, ואדמו"ר הזקן נענה לבקשת עדת בליאזני והצטיק מושבו, יחד עם ב"ב, לשם.

9. ראה לקמן הוספה א מכתבי הרב המגיד אודות רבנו הזקן [בהוצאה זו נשמט. המו"ל].

* * *

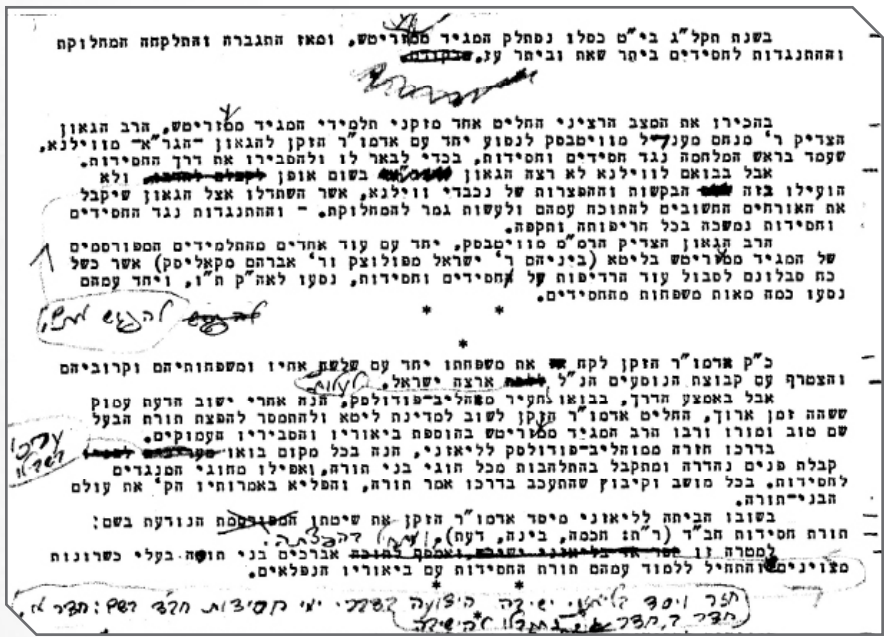
בחוגים הרחבים של גאוני מדינת ליטא, אשר שיטת החסידות היתה מוזרה להם ולא הכירו את הרב טוב הספון בה לכלל ישראל, הנה הדרך החדש שהביא אדמו"ר הזקן ממעזריטש לא מצא חן בעיניהם. אמנם מתחלה היתה ההתנגדות רק מצד היהודים בעצמם, אבל לא עירבו בזה את הממשלה.

בשנת תקל"ג ביי"ט כסלו נסתלק המגיד ממעזריטש, ומאז התגברה והתלקחה המחלוקת וההתנגדות לחסידים ביתר שאת וביתר עז.

בהכירו את המצב הרציני החליט אחד מזקני תלמידי המגיד ממעזריטש, הרב הגאון הצדיק ר' מנחם מענדל מוויטבסק לנסוע יחד עם אדמו"ר הזקן להגאון - הגר"א - מוויילנא, שעמד בראש המלחמה נגד חסידים וחסידות, בכדי לבאר לו ולהסבירו את דרך החסידות.

אבל בבואם לוויילנא לא רצה הגאון בשום אופן להפגש אתם, ולא הועילו בזה הבקשות וההפצרות של נכבדי ווילנא, אשר השתדלו אצל הגאון שיקבל את האורחים החשובים להתוכח עמם ולעשות גמר להחלוקתם. - וההתנגדות נגד החסידים וחסידות נמשכה בכל הריפותה וחקפה.

הרב הגאון הצדיק רס"ם מוויטבסק, יחד עם עוד אחרים מחלמידי המפורסמים של המגיד ממעזריטש בליטא (ביניהם ר' ישראל מפולוצק ור' אברהם סקאליסק) אשר כשל כח סבלונם לסבול עוד הריפות על חסידים וחסידות, נסעו לאה"ק ה'ו, ויחד עמם נסעו כח מאות משפחות מחסידים.

בשנת תקל"ג ביי"ט כסלו נסתלק המגיד ממעזריטש, ומאז התגברה והתלקחה המחלוקת וההתנגדות לחסידים ביתר שאת וביתר עז.

בהכירו את המצב הרציני החליט אחד מזקני חלמידי המגיד ממעזריטש, הרב הגאון הצדיק ר' מנחם מענדל מוויטבסק לנסוע יחד עם אדמו"ר הזקן להגאון - הגר"א - מוויילנא, שעמד בראש המלחמה נגד חסידים וחסידות, בכדי לבאר לו ולהסבירו את דרך החסידות. אבל בבואם לוויילנא לא רצה הגאון בשום אופן להפגש אתם, ולא הועילו בזה הבקשות וההפצרות של נכבדי ווילנא, אשר השתדלו אצל הגאון שיקבל את האורחים החשובים להתוכח עמם ולעשות גמר להחלוקתם. - וההתנגדות נגד החסידים וחסידות נמשכה בכל הריפותה וחקפה.

הרב הגאון הצדיק רס"ם מוויטבסק, יחד עם עוד אחרים מחלמידי המפורסמים של המגיד ממעזריטש בליטא (ביניהם ר' ישראל מפולוצק ור' אברהם סקאליסק) אשר כשל כח סבלונם לסבול עוד הריפות על חסידים וחסידות, נסעו לאה"ק ה'ו, ויחד עמם נסעו כח מאות משפחות מחסידים.

תשרי תש"ד
הגאון ר' מנחם מענדל מוויטבסק
הגאון ר' אברהם סקאליסק

החשובים להתוכח עמהם ולעשות גמר להמחלוקת. - וההתנגדות נגד החסידים וחסידות נמשכה בכל חריפותה ותקפה.

הרב הגאון הצדיק הרמ"מ מוויטבסק, יחד עם עוד אחדים מהתלמידים המפורסמים של המגיד ממעזריטש בליטא (ביניהם ר' ישראל מפולוצק ור' אברהם מקאליסק) אשר כשל כח סבלונם לסבול עוד הרדיפות על חסידים וחסידות, נסעו לאה"ק ת"ו, ויחד עמהם נסעו כמה מאות משפחות מהחסידים.

* * *

כ"ק אדמו"ר הזקן לקח את משפחתו יחד עם שלשת אחיו ומשפחותיהם וקרוביהם והצטרף עם קבוצת הנוסעים הנ"ל לעלות ארצה ישראל.

אבל באמצע הדרך, בבואו להעיר מאהליב-פודולסק, הגה אחרי ישוב הדעת עמוק ששהה זמן ארוך, החליט אדמו"ר הזקן לשוב למדינת ליטא ולהתמסר להפצת תורת הבעל שם טוב ומורו ורבו הרב המגיד ממעזריטש בהוספת ביאוריו והסביריו העמוקים.

בדרכו חזרה ממוהליב-פודולסק לליאזני, הגה בכל מקום בואו ערכו בשבילו קבלת פנים נהדרה ומתקבל בהתלהבות מכל חוגי בני תורה, ואפילו מחוגי המנגדים לחסידות. בכל מושב וקבוץ שהתעכב בדרכו אמר תורה, והפליא באמרותיו הק' את עולם הבני-תורה.

בשובו הביתה לליאזני מיסד אדמו"ר הזקן את שיטתו הנודעת בשם: תורת חסידות חב"ד (ר"ת: חכמה, בינה, דעת), ומתחיל בהפצתה.

למטרה זו חזר ויסד בליאזני ישיבה הידועה בדברי ימי חסידות חב"ד בשם: חדר א, חדר ב, חדר ג. נתקבלו להישיבה אברכים בני תורה בעלי כשרונות מצוינים¹⁰ והתחיל ללמוד עמהם תורת החסידות עם ביאוריו הנפלאים.

* * *

המנגדים לחסידות התחילו שוב את מלחמתם נגד החסידים, אמנם בראותם כי עדת החסידים בליטא מתגדלת מיום ליום ואשר תורת החסידות ודרכי הנהגת החסידים מתפשטים ביותר וחודרים להישובים והקיבוצים היהודים הגדולים והקטנים, גם במדינת ליטא, הגה בעל כרחם התנגדותם נחלשה.

10. מתנאי הקבלה לתלמיד החדרים הי' שהיה המבקש בקי בשי"ס, בזהר, המדרש, כוור, עיקרים וכו'.

המנגדים לחסידות ההחילו שוב את מלחמתם נגד החסידים, אמנם בראותם כי עזרת החסידים בליטא מתגדלת מיום ליום ואשתחורת החסידות ודרכי הנהגת החסידים מתפשטים ביותר ותוררים להישוטים והקייבוצים ~~החסידיים~~ היהודים הגדולים והקטנים, במדינת ליטא, הנה בעל כרחם התנגדו להם. ~~המנגדים~~ במשך העת הזאת תנועת החסידות חב"ד בליטא עשתה פרי רב והתקדמות גדולה, והרדיפות מצד המנגדים נהצטמצמו ונתקטנו. בשנת 1917 חקנ"ח נחלק הגאון הגר"א מוילנא, התחלקות של הגאון שהי' מפורסם בכל העולם עשתה רושם אבל ויגון בכל חוגי בני תורה, מבלי הבדל מפלגה, אם חסידים או מתנגדים.

אבל לדאבון, אנשים רעים ובני בליעל השתמשו במצב הרוחות אז בשביל להרש את המלחמה נגד החסידות והחסידים ובחרו בועד מיוחד שתפקידו יהי' לנהל ולסדר אופני המלחמה.

הועד ידע והכיר למדי, אשר הרכילות ולה"ר על החסידים בין היהודים לא יועיל כי כבר נתפרסמו החסידים ליראי אלקים, מהדרים במצוות ובעלי צדקה וסדר טובות, ועל כן החליט הועד הנוכל, לנהל את המלחמה בדרך של "מסירה למלכות", לא רק להממשלה המקומית בערי ליטא, אלא גם להממשלה המרכזית, שהיתה אז בפטרבורג עיר הבירה של רוסיא הצארית.

* * *

אחת ההדרכות שהנהיג אדמו"ר הזקן היתה, אשר כל אחד מהחסידים ישחף בתחוקה המשפוח שנספו לארץ ישראל ועסקו שם בתורה ועבודת ה'.

למטרה זו יסד אדמו"ר הזקן את הכולל חב"ד, אשר חלק בין הלומדי תורה באה"ק ת"ו, את הכספים שהסירי חב"ד בחו"ל שלחו להכולל.

חלף ועבר משך זמן של עשרים שנה. במשך העת הזאת תנועת חסידות חב"ד בליטא עשתה פרי רב והתקדמות גדולה, והרדיפות מצד המנגדים נתצמצמו ונתקטנו.

בשנת תקנ"ה נסתלק הגאון - הגר"א - מוילנא. ההסתלקות של הגאון שהי' מפורסם בכל העולם עשתה רושם אבל ויגון בכל חוגי בני תורה, מבלי הבדל מפלגה, אם חסידים או מתנגדים.

אבל לדאבון, אנשים רעים ובני בליעל השתמשו במצב הרוחות אז בשביל לחדש את המלחמה נגד החסידות והחסידים ובחרו בועד מיוחד שתפקידו יהי' לנהל ולסדר אופני המלחמה.

הועד ידע והכיר למדי, אשר הרכילות ולה"ר על החסידים בין היהודים לא יועיל כי כבר נתפרסמו החסידים ליראי אלקים, מהדרים במצוות ובעלי צדקה ומדות טובות, ועל כן החליט הועד הנוכל, לנהל את המלחמה בדרך של "מסירה למלכות", לא רק להממשלה המקומית בערי ליטא, אלא גם להממשלה המרכזית, שהיתה אז בפטרבורג עיר הבירה של רוסיא הצארית.

* * *

אחת ההדרכות שהנהיג אדמו"ר הזקן היתה, אשר כל אחד מהחסידים ישתתף בהחזקת המשפחות שנסעו לארץ ישראל ועסקו שם בתורה ועבודת ה'.

למטרה זו יסד אדמו"ר הזקן את ה"כולל חב"ד" אשר חלק בין הלומדי תורה באה"ק ת"ו, את הכספים שהסירי חב"ד בחו"ל שלחו להכולל.

המלשינים השתמשו בעובדה זו בתור חומר למלשינות להממשלה המרכזית בפטרבורג באמרם אשר אדמו"ר הזקן הוא מורד במלכות, כי שולח הוא סכומים גדולים למדינה אחרת (הטורקית, שהיתה אז המושלת באה"ק ת"ו) וגם הוסיפו בהטעמה לחזק דברי מלשינותם, כי בדרושו ברבים אומר - אדמו"ר הזקן - שמלכות איננה ולא כלום, ספירת המלכות היא ספירה אחרונה, ספירת המלכות לית לה מגרמה כלום וכדומה, בקצרה: שמלכות היא ענין היותר נמוך.

זה הי' החומר העיקרי של המלשינות, לבד הרבה מלשינות קטני הערך. והדגישו במכתב "המסירה" אשר אין לסמוך על הממשלה המקומית, רק שהממשלה המרכזית תקח את הדבר בידה, לאסור את אדמו"ר הזקן ולהביאו למשפט לפטרבורג. על ידי זה יזמו המלשינים להפטר בבת אחת ובחדא מחתא מאדמו"ר הזקן ומכל תנועת החסידות, היל"ת.

* * *

המלשינות הצליחה ובחול המועד סוכות שנה תקנ"ט בא פתאום לליאזני שר צבאי בלויית קבוצת שוטרים מזוינים לאסור את אדמו"ר הזקן ולהבילו לפטרבורג.

המלשינים השתמשו בעובדה זו בתור חומר למלשינות להממשלה המרכזית בפטרבורג באמרם אשר אדמו"ר הזקן הוא מורד במלכות, כי שולח הוא סכומים גדולים למדינה אחרת (הטורקית, שהיתה אז המושלת באה"ק ת"ו) וגם הוסיפו בהטעמה לחזק דברי מלשינותם, כי בדרושו ברבים אומר - אדמו"ר הזקן - שמלכות איננה ולא כלום, ספירת המלכות היא ספירה אחרונה, ספירת המלכות לית לה מגרמה כלום וכדומה, בקצרה: שמלכות היא ענין היותר נמוך.

זה הי' החומר העיקרי של המלשינות, לבד הרבה מלשינות קטני הערך. והדגישו במכתב "המסירה" אשר אין לסמוך על הממשלה המקומית, רק שהממשלה המרכזית תקח את הדבר בידה, לאסור את אדמו"ר הזקן ולהביאו למשפט לפטרבורג. על ידי זה יזמו המלשינים להפטר בבת אחת ובחדא מחתא מאדמו"ר הזקן ומכל תנועת החסידות, היל"ת.

* * *

המלשינות הצליחה ובחול המועד סוכות שנה תקנ"ט בא פתאום לליאזני שר צבאי בלויית קבוצת שוטרים מזוינים לאסור את אדמו"ר הזקן ולהבילו לפטרבורג. אדמו"ר הזקן נתפסו להתיישב בינו לבינו, עמו כמצבו שנתהווה אז, יצא מביתו - דרך דלת מאחורי הדור - החוצה לשדה הסמוך. הגבול בכחירי את המצב על ידיהם לא יצא להפריע את ימי החג, השאיר אחרים מאנישו במקום והוא בעצמו נסע מהעיר. האדמו"ר החליט ליהנות מלפניו את יבדאו עוד הפעם לאסרו, ואמר למקורביו שגמר בלבו לקבל הכל לטובה. עברו ימי חג שמיני עצרת ושבת הורה, החסידים היו בהתפרקות גדולה. באסרו חג בבקר - חל ביום ה' לשבע - כבר נודע להחסידים מהעוים הסמוכות ווייטסק, ורודניא, קזליסק, ליארי, יאנאוויטש, דובראווי ו עוד מהמאורע המעציב, אשר בתוה"ס העבר בא שר לליאזני לאסור את האדמו"ר ולע"ע נסע משם.

ובטחון גמור בהשי"ת ובזכות רבותינו הקדושים. ואם בהכרח יהי' לסבול הוא לוקח זאת על עצמו.

עתה - כתב אדמו"ר הזקן במכתבו - מבין הוא את הרמז שרמז לו לפני שנים רבות מורו ורבו המגיד ממזריטש, אשר יהי' מוכרח לסבול ויעברו עליו זמנים קשים, והוא מזהיר את החסידים באזהרה גדולה ובהתראה רבה, אשר, יהי' מה שיהי', יתנהגו בשקט ובמנוחה נגד המנגדים.

את זקני החסידים הוא מזהיר - במכתבו - שיפקחו וישגיחו על הצעירים, ואת החסידים הצעירים, מזהיר שיהיו במשמעת הראוי' לזקני החסידים.

מהמכתב הכללי הזה נעשו מיד העתקות במספר מרובה ושלחו אותו ע"י שלוחים מיוחדים לכל חסידי חב"ד בעיירות הקרובות והרחוקות.

* * *

בשעה מאוחרת בליל אסרו חג נודע, אשר השלוחים לאסור את האדמו"ר באו עוד הפעם לליאזני. לקחת את אדמו"ר הזקן ולהובילו לפטרבורג.

השר ציוה להכניס את האדמו"ר להמרכבה השחורה, שהיתה מיוחדת להוביל מורדים במלכות, ובשמירה חמורה של שוטרים מזוינים נסעה המרכבה בכביש ההולך לפטרבורג דרך הערים וויטבסק - נעוול.

למחרת, ביום השישי, שש שעות לפני הדלקת הנרות, לא רצה אדמו"ר הזקן לנסוע הלאה וביקש את הגינרל שיפסיקו את מסעם עד אחרי ש"ק. וכאשר הגינרל לא רצה למלאות מבוקשו נשברו צירי המרכבה. הגינרל ציוה לאנשיו להביא אומנים מהכפר הסמוך לתקן את הצירים. אבל כאשר תקנו את הצירים נפל פתאום אחד מהסוסים ומת. הביאו אז סוס אחר מהכפר, אבל הסוסים לא יכלו להזיז את המרכבה ממקומה. אז הביז הגינרל את אשר לפניו והציע לאדמו"ר הזקן לנסוע עכ"פ אל הכפר הסמוך.

האדמו"ר לא הסכים לשום נסיעה איזו שהיא, רק הרשה לנטות את המרכבה מהכביש הרחב הצדה ושמה שבת את הש"ק.

- מקום שביתה זה הי' ב' או ג' קילומטר מהישוב סעליבא-רודניא סמוך לעיר נעוול, פלך וויטבסק. והחסידים מנעוול היו מראים את המקום ששם שבת אדמו"ר הזקן.

* * *

בבואם לפטרבורג אסרו את האדמו"ר הזקן במאסר היותר חמור אשר בבית
 האסורים במבצר "פטרופלבסקי".

יותר משבעה שבועות - נ"ג ימים¹² - הי' אדמו"ר הזקן תפוס במאסר. ומהם שלשה
 שבועות הראשונים - ישב ב"מאסר יחידי" המיוחד למורדי במלכות.

ועידה מיוחדת עיבדה את חומר האשמה נגד האדמו"ר הזקן, והדרישה וחקירה
 התקיימו בהשגחה של שמירה מזוינה, ע"י חוקר ודורש סודי.

סכנה גדולה היתה מרחפת על אדמו"ר הזקן, כי נאשם בתור מורד במלכות, ואשר
 מתכוון הוא - כפי שכתבו המלשינים ב"המסירה" - להכריז עצמו מלך בישראל
 וללכת בראש חיל מישראל לכבוש את ארץ הקדושה ת"ו. אשמות אשר ענשם הוא
 משפט מות.

שרי מלוכה שונים בקרו לפעמים תכופות את אדמו"ר הזקן במאסרו, בחפצם
 להכיר את האיש המלא-עוז המורד במלכות האדירה והחזקה של מדינת רוסיא, וסוף
 סוף באו לידי הכרה, כי אדמו"ר איש אלקים קדוש הוא, בעל מדעים ממדריגה גבוה
 ונעלית ביותר, ולא פושע במלכות.

12. "חמשים ושלשה ימים יסורי מות יום לפרק יום לפרק" (של ספר התניא חלק ראשון. ראה
 בפרטיות במכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר בסוף ספר הערות לתניא ע' קכב).

וביום י"ט כסלו שנת תקנ"ט, לעת המנחה, הודיעו לאדמו"ר הזקן כי חפשי הוא.

במהירות-ברק התפשטה הידיעה אשר האדמו"ר יצא לחפשי, והחסידים אשר בפטרבורג התאספו לחכות על רבם בבית אחד החסידים המפורסמים שבעיר.

השמחה של החסידים וההפגנה הפומבית שלהם ברחובות עיר פטרבורג היתה סוערת ושואנת. בכל זאת התאפקו החסידים ולא נגעו בכבוד מנגדיהם אף בדיבור כי זכרו את דברי רבם אודות זה, ידעו אשר האדמו"ר חפץ בשלום למרות כל העינויים והיסורים שסבל. והיי להם לחוק.

מיד אחר החופש כתב אדמו"ר הזקן להחסידים מכתב כללי¹³, אשר בו הוא מבאר "שבכל חסד וחסד שהקב"ה עושה לאדם צריך להיות שפל רוח במאד" ומוזהיר את

13. נודע בשם: קטנתי - ע"ש החללת המכתב - ונדפס לקמן בהוספה ג [בהוצאה זו נשמט. המו"ל].

החסידים להתייחס בטוב אל המנגדים, בתקוה, אשר "כולי האי ואולי יתן ה' בלב אחיהם כמים הפנים וגו'" וגם הם יכירו את האמת.

* * *

ביום י"ט כסלו של שנה זו מתמלאים מאה שנה וחמישים ושלוש שנה אשר חסידי חב"ד בכל מרחבי תבל חוגגים את חג הגאולה של אדמו"ר הזקן.

חג הגאולה י"ט כסלו הוא יום טוב של מסירות נפש על תורת החסידות, מסירות נפש על מדות טובות, אחדות, אהבה ואחוה, שלום וריעות.

חסידי חב"ד וכל הנלוים עליהם וכל אלו אשר שם רבינו הזקן יקר להם, צריך להיות חקוק בזכרונם, אשר רבנו הגדול והקדוש השאיר לנו ירושה קדושה זו תורת החסידות ומתנה גדולה וקדושה אלו מדות חסידיות.

אדמו"ר הזקן ואחריו כל רבותינו הקדושים נשיאי חב"ד ותורת החסידות דורשים, אשר כל השייכים אליהם יהיו כמשפחה אחת, כל אחד יתעניין בטובת חבירו ויעזור לו בכל מאי דאפשר.

הזכות והחובה מוטלת על כל אלו להתאחד בדעה אחת ובלב אחד בהחזקת הדת, בהחזקת מצב הרוחני ע"י יסוד שיעורי לימוד בפרט וביחוד ללמוד המאמרים הק' של רבותינו הק'.

הזכות הגדול והבלי גבולי של רבינו הגדול והקדוש, בעל השמחה, וזכות שאר הרביים והצדיקים יגן עלינו ועל כל ישראל, אשר השי"ת ירחם עלינו בתוך כל ישראל וישלח לנו גואל צדקנו ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה במהרה בימינו, אמן.

"לאחרי "מעשינו ועבודתינו" דכל בני" במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחרי גילוי תורת החסידות בי"ט כסלו, שאז התחיל עיקר הענין ד"פוצו מעינותיך חוצה", ומוסיף והולך ע"י רבותינו נשיאינו מדור לדור, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו הופצו המעיינות חוצה בכל קצוי תבל - כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד (וב)העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

ומזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה (בלתי ידועה ומובנת כלל)) אינו "עבודת הבריורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבריורים), אלא, עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם.

(ש"פ וישלח תשנ"ב)

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

הקובץ נדפס ומופץ לזכות הילדה חיילת בצבאות ה' **רבקה** בת הרה"ח
ר' **דרור** ורעייתו מרת **וורד בן קיש** ולזכות אחיה ואחיותיה, תוריה וזקניה שיחי